MAGAZIN Sportiv

DUPĂ 30 DE ANI—UN NOU RECORD!

La 3 noiembrie 1935, cu prilejul concursului de atletism desfăşurat la Bucureşti între studenţii de la A.N.E.F. şi C.I.F. din Polonia, elevul Bondoc Ionescu-Crum, pe atunci în ultimul an al liceului „Andrei Şaguna" din Braşov — invitat la această competiţie — a realizat o performanţă deosebită la săritura în lungime: 7,15 m.

De atunci au trecut 30 de ani. Şi, în ciuda dezvoltării pe care atletismul a luat-o în regiunea Braşov, nici un alt sportiv n-a putut atinge „graniţa" celor 7,15 m ai lui Ionescu-Crum.

Dar iată că recordul regiunii Braşov a fost în sfîrşit doborît. Şi încă de două ori într-o singură lună! Cu efort, este adevărat şi după o lungă aşteptare, dar a fost doborît. Performerul este studentul Vasile Ersenie de la Institutul Politehnic Braşov, facultatea construcţii de maşini. Cu ocazia penultimei etape a campionatului de atletism pe echipe, desfăşurată la Cluj, Vasile Ersenie a realizat o săritură de 7,21 m, depăşind astfel cu 6 cm recordul regiunii Braşov. Recent, în concursul susţinut de sportivii braşoveni şi cei de la T.S.K.A. Sofia, la Poiana Braşov, el a mai adăugat 6 cm recordului, obţinînd 7,27 m.

Aşteptăm ca Vasile Ersenie să adauge de fiecare dată cîte... 6 centimetri recordului său, pentru a ajunge cît mai repede la nivelul performanţelor internaţionale.

CAROL GRUIA
coresp. reg.

PROFIL

KIPCHOGE KEINO

Încă un reprezentant al Africii, kenyanul Kipchoge Keino, s-a impus în ultimul timp în arena atletismului mondial. Performanţa care a stîrnit cea mai mare vîlvă a fost victoria obţinută de el asupra australianului Ron Clarke în proba de 5 000 de metri disputată la Turku (Finlanda) şi, mai ales, timpul realizat cu acest prilej: 13:26,2 la 4 zecimi de secundă de recordul mondial al lui Ron Clarke!

Cine este Kipchoge Keino?

Cei ce urmăresc întrecerile de atletism îşi amintesc că el a figurat şi printre sportivii participanţi la J.O de la Tokio, ocupînd locul 5 în proba de 5 000 m. Înalt de 1,70 m şi avînd o greutate de numai 58 de kilograme, Keino apare ca foarte firav, însă forţa lui de alergare este de-a dreptul impresionantă. Mulţi văd în el, de pe acum, pe cîştigătorul cursei de 5 000 metri la viitoarea Olimpiadă, mai ales că altitudinea la care se află Ciudad de Mexico nu-l va deranja prea mult, localitatea sa natală, Nandi, fiind şi ea la o altitudine de 2 000 de metri.

Keino are 25 de ani, este căsătorit şi se mîndreşte nu numai cu performanţele sale, ci şi cu fetiţa sa Emily, în etate de 1 an şi jumătate.

Nu se poate spune că maestrul emerit al sportului, Mircea Rusu, nu pregăteşte... cadre!
Fotografia noastră îl arată pe excelentul jucător de la „Grivița Roșie" în postură de... antrenor, dînd sfaturi unui viitor rugbist. Şi lucrurile ar merge, poate, de minune, dacă mingea n-ar fi mai mare decît jucătorul...

Prima „societate sportivă" din Bucureşti

Practicarea organizată a diferitelor discipline sportive începe, în ţara noastră, în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, o dată cu înfiinţarea primelor societăţi de educaţie fizică.

În anul 1862, la 17 mai, se înfiinţează în Capitală „Societatea de dare de semnu „Bucureşci", care se ocupă exclusiv cu tirul. Activitatea ei, deşi foarte restrînsă, atît în privinţa numărului de membri cît şi a concursurilor pe care le organizează, a însemnat un pas înainte în introducerea şi dezvoltarea tirului în ţara noastră. Pentru a arăta orientarea acestei societăţi, spicuim din regulamentul ei de funcţionare:

„Societatea de Dare la semnu are de scop:
a) Desvoltarea puterei bărbătesci prin exerciţii în arta de a trage la semnu;
b) De a da ocasiune indigenilorii şi streinilorii a se cunoasce şi a se stima;
c) Distracţiuni amicale între bărbaţi onorabili".

In decursul anilor, societatea va rămîne fidelă scopului propus, ocupîndu-se mai puţin de tir ca sport şi mai mult de organizarea unor serate, baluri, concerte şi a altor „distracţiuni" pentru delectarea „onorabililor" săi membri, aproape toţi din „lumea bună" a Capitalei.

Din societate putea face parte *„Orice omu onest, al cărui caracteru presentă destule garanţii pentru uă bună socialitate..."*

Societatea era condusă de un consiliu format din:

„Un Presedinte, un vicepresedinte, un dirigente, suprem, un prim dirigente, un secund dirigente, un prim custode, un secund custode, un casier, un secreter şi şese Locţitori".

Referitor la activitatea practică erau prevăzute antrenamente şi concursuri săptămînale.

Anual se desfăşura „darea la semn generale", adică un concurs pe ţară, la care participau primii doi clasaţi în concursurile judeţene.

Pentru a putea fi recunoscuţi şi admişi la concurs se recomandă: *„Trăgătorii concurinţi voru purta în modu visibile la pălărie ori butonieră, biletulu de admitere la concursu".*

Activitatea societăţii şi aşa redusă, este îngreunată de lipsa de sprijin a oficialităţilor care, în anii 1873 şi 1874, întîrzie disputarea concursurilor. Cu toată orientarea sa şi activitatea limitată, trebuie să apreciem străduinţele şi entuziasmul cu care primii organizatori ai acestei societăţi au căutat să pună bazele unei activităţi sportive organizate la o ramură de sport în care azi ţara noastră s-a afirmat pe plan internaţional.

prof. IOAN TODAN

Un neobişnuit partener de antrenament

Pentru a avea un instantaneu interesant, un fotograf a avut într-o zi ideea de a cere unui atlet să alerge în urma unui... struţ. Asistînd la această alergare, antrenorul naţional al atleţilor din Kenya, John Welzian, a observat că animalul, în ciuda faptului că putea... „zbura" cu 75 de kilometri pe oră, se mărginea să păstreze o distanţă de 2—3 metri înaintea celui care îl urmărea.

De aici, o nouă idee: de a se folosi struţii din grădina zoologică din Nairobi ca „sparring-parteneri" pentru atleţii kenyeni. Aşa se antrenează Kiprugut (medalie de bronz la Tokio) şi acesta pare să fie şi secretul extraordinarelor progrese ale lui Keino.

„Internaţional" la 16 ani

Alcătuind o statistică în legătură cu cei mai tineri şi cei mai în vîrstă jucători de fotbal selecţionaţi în reprezentativa ţării, Federaţia italiană de specialitate a „descoperit" că, în ciuda numelui său, De... Vecchi, acesta este deţinătorul primului record: el n-avea decît 16 ani cînd a jucat pentru prima oară în echipa naţională.

Celălalt „record", de bătrîneţe, este deţinut de Piola. El avea 39 de ani, în 1952, cînd a susţinut ultimul său meci în reprezentativa Italiei, într-o partidă cu Anglia.

DE TOATE

Municipalitatea din Paris a primit o avalanşă de cereri ca stadionul „Parc des Princes" să se numească în viitor „Velodromul Jacques Anquetil", pentru a se imortaliza numele marelui ciclist francez.

Fostul boxer Satkow, campion olimpic la Melbourne şi deţinător în două rînduri al titlului de campion european, a fost numit prorector al Universităţii din Leningrad.

Elefantul şi... înotul

Pe tot globul se duce, de la un timp, o campanie intensă pentru a-i convinge pe oameni de necesitatea învăţării înotului. Şi campania dă roade, profilîndu-se perspectiva ca în curînd să nu mai existe aproape nici un om care să nu ştie să înoate.

Ziarul belgian „Les Sports", semnalînd acest lucru, face o interesantă precizare şi anume că, dintre toate vieţuitoarele de pe pămînt, numai omul, maimuţa şi cămila nu ştiu să înoate. Celelalte, chiar dacă nu se pot lua la întrecere cu peştii, se descurcă binişor atunci cînd au de-a face cu apa. O bună înotătoare, de pildă, este pisica, dar mai convingător, desigur, este cazul elefantului care, în ciuda masei sale imense (cît un... vapor!) poate să se menţină 24 de ore deasupra apei. De multe ori el se refugiază la fundul unui rîu, pentru a se odihni, respirînd în acest timp datorită trompei sale pe care o ţine deasupra apei.

Dialog sportiv cu Horia Căciulescu

La Teatrul Tănase... efervescenţă. Se repeta intens pentru turneul pe care colectivul îl va întreprinde la sfîrşitul lunii iulie în Franţa. Şi dacă baletul îşi are limba lui universală, iar muzica uşoară un alfabet uşor descifrabil oricui, cupletele cer un efort în plus: o interpretare impecabilă în limba lui Molière. Într-o cabină, o voce cantabilă, cu modulaţii şi inflexiuni (cine n-o cunoaşte!) ne atrage în mod deosebit. Exersa Horia Căciulescu. Bineînţeles în... franţuzeşte.

— *Nous sommes très occupés,* spune categoric autorul.

— Cîteva cuvinte despre sport!

— *Asta e cu totul altceva.* Şi sprîncenele de „primadonă" ale maestrului pantomimei se relaxează şi mimica devine extrem de binevoitoare.

— *Teatrul şi sportul — marile arte contemporane. Cine le îndrăgeşte şi îmbină e un om desăvîrşit. Uitaţi-vă la mine!*

— Deci, după teatru, un pasionat al terenurilor.

— *Terenuri de largă respiraţie. Iubesc la nebunie caii şi mă simt minunat în haina de jocheu. O îmbrac o dată la două săptămîni. Cît despre personalul de Ploieşti... mi-e mai cunoscut ca tramvaiul 12.*

De la tumultul pistei de alergări, „cavalerul tristei figuri", cu nostalgia Dulcineei în suflet, ne poartă la zeci de kilometri de Bucureşti, pe malurile rîurilor ale căror străfunduri le sondează cu... undiţa.

— *Despre cel mai radioactiv element chimic: fotbalul.*

— Aţi urmărit în mod deosebit un jucător?

— *Mai mulţi. Coroana însă, pentru Pîrcălab. A avut un finiş spectaculos. De altfel, el joacă în maniera mea. Se simte pe undeva că mă copiază.*

— Deci, sînteţi „reactor" de dreapta. Interul?

— *Mircea Crişan.*

— Are şi el discipol?

— *E mai greu de precizat dacă joacă el după stilul lui Constantin sau dacă Constantin l-a „plagiat" pe Crişan!*

— Să derulăm banda la... Rapid.

— *„Celebrul duet" Dumitriu-Ionescu şi-a pierdut savoarea.*

— Ca interpret şi creator le sugeraţi ceva?

— *Să joace şi scene de masă. Cu siguranţă că se vor regăsi.*

— Despre partidele dv?

— *Un mare succes în „Revista pe stadion". Am jucat în echipa „Resturile lumii" contra foştilor internaţionali. N-am dat gol. Le-am creat însă pe toate trei.*

— Ca interpret aţi rezervat ceva fotbaliştilor noştri?

— *Prefer să nu mai fac eu succese cu cuplete satirice (vezi 6—0 cu Spania), ci să facă alţii...*

NUŞA MUSCELEANU

BILANŢUL STADIONULUI „MARACANA"

Stadionul brazilian Maracana, templul fotbalului brazilian, cum îl denumesc sportivii balonului rotund, îşi va sărbători în curînd a 15-a aniversare.

Cel mai mare stadion din lume a solicitat pentru construirea sa 7.780.000 ore de muncă, 500.000 saci de ciment şi 60.000 metri cubi de piatră. La 17 iunie 1950 el a fost inaugurat în faţa unui numeros public.

Pe Maracana selecţionata braziliană a jucat 32 de partide: 27 victorii, 2 nule şi 3 înfrîngeri. „Maracana" are şi un serios bilanţ negativ. 2 500 de faulturi — în cincisprezece ani — din care 500 cu efecte grele pentru jucători, 11 persoane care au murit de emoţie în timpul meciului.

Pînă în prezent, în cei 15 ani, pe stadion au asistat mai bine de 35 milioane de spectatori (31. XII.1964). Recordul pentru un meci de campionat îl deţine întîlnirea Flamengo —Fluminese, cu prilejul căruia au asistat 177.656 persoane. De-a lungul anilor, periodic, cîţiva internaţionali cunoscuţi s-au ocupat de administrarea stadionului. Jair şi Ademir Castilho şi Nilton Santos. Brazilienii afirmă în glumă că cine asistă la un meci pe „Maracana" se îndrăgosteşte subit de... fotbal!

POŞTA magazin

LAURENŢIU PET, ARAD — 1) Levschi-Sofia nu si-a schimbat nici un moment numele. T.S.K.A Cerveno Zname este fosta T.D.N.A. — 2) Michel Jazy a împlinit la 13 iunie 28 de ani. Are 1,75 m înălţime, la o greutate de 65 de kilograme. Este căsătorit şi are doi copii.

CORNELIU GHEORGHIU SATUL IZIMSA. — Prea puţine „filme" şi mult prea multe comentarii de legătură între ele. Am reţinut ultimul pasaj: *„Echipele din zona retrogradării au avut multe emoţii, găsindu-se la HOTARUL A DOUA LUMI. Şi cum trebuia ca două echipe să ocupe locurile 13 şi 14, cu destinaţia spre B, Minerul Baia Mare şi Progresul au făcut SĂRITURA IN INTUNERIC".*

DORU JACOTA, ORAVIŢA. — 1) Accidentul suferit de Eftimie de la Ştiinţa Craiova este mai puţin grav decît s-a crezut în primul moment. Îl vom revedea — noi dorim cît mai curînd — pe terenurile de fotbal. — 2) Varga care activează acum la U.T.A., este fostul jucător al lui C.S.M. Reşiţa şi Steaua.

MARCU PETCOV, DUDEŞTII VECHI. — Cîţi ani are fotbalistul brazilian Garrincha, vă putem spune: 32 (îi împlineşte la 28 octombrie). Nu sîntem însă în măsură să vă comunicăm şi vîrsta soţiei şi a celor şapte fete ale sale. Dacă ştiam din vreme luam legătura cu... Ofiţerul Stării Civile din Rio de Janeiro!

MARIAN TEODORESCU, BUCUREŞTI. — 1) Nici unul dintre actualii jucători de la Internazionale n-a evoluat la Bucureşti în meciul de acum cîţiva ani cu C.C.A. — 2) În accidentul de avion din mai 1949, în care şi-a găsit sfîrşitul întreaga echipă Torino, fotbalul italian a pierdut, printre alţii, pe Mazzola (tatăl actualului internaţional), Menti, Rigamonti,

Ballarin, Gabetto, jucători de mare renume în epoca aceea.

GH. DRĂGAN, BUCUREŞTI. — 1) Floyd Patterson şi Ingemar Iohansson s-au întîlnit de trei ori, victoria revenind prima oară — în mod surprinzător — boxerului suedez, iar celelalte două meciuri încheindu-se cu victoria lui Patterson. Toate cele trei întîlniri s-au terminat înainte de limită. 2) Nu avem o astfel de evidenţă, dar probabil că şi Pele a ratat un „11 metri". De ce întrebaţi? Vreţi să-l scuzaţi pe Matei de la C.S.M.S. Iaşi, care a ratat în ultimele meciuri două penaltiuri?

Dr. GH. EUGEN BUCUR, PUCIOASA. Lui Ivansuc, pentru execuţiile sale tehnice reuşite şi mai ales pentru şutul său puternic şi eficace din ultimul timp, îi adresaţi următorul distih:

Pe teren mi s-a părut
Că te cheamă IVAN...
SUT!

MIHAI COSTINIU şi ION MIRONESCU, CONSTANŢA. — Nu ştiu cum o să împărţiţi pe din două... gloria ţiparului, dar mă rog „filmul" indicat de dv. ni se pare cît se poate de potrivit:

Lotul naţional de fotbal: DRUMUL SPRE ÎNALTA SOCIETATE.

ST. DIACONESCU, COMUNA BOGHEŞTI. — Dinulescu revenise, în primăvară, la Progresul. El a socotit însă că e timpul să se retragă din activitatea competiţională şi să se transforme într-un înfocat.... suporter al Progresului. Şi nu se poate spune că Progresul n-are nevoie, în momentele acestea, de suporteri! Se pare că şi Ciosescu nu va mai juca. Gurile rele spun că... nici pînă acum n-a jucat cine ştie ce.

ION POŞTAŞU
desen de
NEAGU RADULESCU